

Pag. 2

Ne-am bucura dacă...

Pag. 4

Prin eforturi conjugate – adevărate ... minuni

Pag. 8

Obiceiuri și tradiții la români

Gazeta de BĂILEȘTI

Se distribuie GRATUIT

Seria a XIII-a

Nr. 5

MAI 2014

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Aniversarea "Zilei Europei"

9 Mai – pentru români – a constituit zeci de ani ziua Afirmării de stat a României, proclamată a doua zi de prințul Carol I, ulterior primul rege al românilor, tot la un 10 Mai, după

„Mihai Viteazul“ –gimnaziu; IV – Șc. Nr. 3; V – Șc. Nr. 1

La licee: Locul I – Liceul „Mihai Viteazul“; II – Liceul Tehnologic „Ștefan Anghel“.

Concursul a avut darul nu numai să aniverseze un eveniment, ci și să întărească în rândul participanților convingerea importanței apartenenței noastre la Europa unită sub steagul albastru pe care una dintre stele este a noastră.

Războiului Neatârării, iar, peste ani, în 1945, 9 Mai a devenit, pentru toți iubitorii de pace Ziua victoriei aliaților împotriva Germaniei naziste și, în sfârșit, mai apoi, „Ziua Europei“, eveniment deosebit și pentru români, ieșiți de după „Cortina de fier“ și primiți cu drepturi depline în U.E.

Prilej de bucurie, cu deosebire pentru generațiile care vin și care, evident, pot spune adio închistării, prin dobândirea dreptului la afirmare pe continent și în lumea civilizată.

Evenimentul a fost și la Băilești celebrat cum se cuvine în Sala de sport din centru; manifestarea a început cu intonarea Imnului Național și cel al U.E. Participanții au receptat, pe de o parte mesajul patriotic al lui „Deșteaptă-te, române!“, cântat de la 1848, de românii de pretutindeni, pe textul ardeleanului Andrei Mureșan și pe muzica dascălului de muzică și cântărilor Anton Pann, venit de la Rm. Vâlcea la Brașov și, în aceeași măsură, iubirea de oameni și armonie universală ce reies din celebra „Oda bucuriei“, a lui Fr. Schiller, text introdus în capodopera muzicii simfonice universale de către marele geniu care a fost Ludwig van Beethoven.

Organizarea a fost la nivelul așteptat pentru o astfel de manifestare, personalul Casei de Cultură, cadrele didactice și elevii au înțeles importanța evenimentului, fără ostentație și depășirea limitelor ce se impun în asemenea ocazii.

Despre importanța și semnificația evenimentului – aniversat la a IV-a ediție – a vorbit dl Costel Pistrițu, primarul comunității. Domnia Sa a insistat asupra rolu-

lui major al apartenenței României la U.E., cu deosebire pentru generațiile tinere și despre perspectivele acestora într-un viitor apropiat și nu numai.

A urmat apoi Concursul între școlile gimnaziale și liceele din localitate, cu întrebări separate privind cunoașterea forurilor și atribuțiile acestora în funcționarea U.E. precum și principalele momente din istoria acesteia de la începuturi și până în zilele noastre.

Moderatoarea a fost dna Carmen Mitrache, cu o prestație ireproșabilă, adică reușind cu prisosință să îmbine sobrietatea adecvată importanței momentului, cu frenezia susținătorilor concurenților – veritabile galerii care și-au încurajat colegii – dar, în egală măsură a știut să le asigure și liniștea cuvenită concentrării în elaborarea răspunsurilor la întrebări. A fost vorba de 15 întrebări, formulate din conținutul bibliografiei date anterior, întrebări afișate pe un ecran și formulate și sonor de către moderatoarea. Juriul concursului a fost alcătuit din: prof. Laurențiu Burcă, prof. Angela Staicu, prof. Sorin Fira, prof. Gabriel Stamin, prof. Nicu Ungureanu, prof. Paul Cârțumaru.

La început, și pe parcursul desfășurării concursului, atmosfera a fost animată de secvențe din programul majoretelor d-nei prof. Verginica Ciontu, pe cât de inspirat, pe atât de antrenant pentru concurenți și asistență.

La final, după deliberare, Juriul a stabilit următorul clasament:

Locul I – Șc. Nr. 5 „Av.P. Ivanovici“; II – Șc. Nr. 4 „Amza Pellea“; III – Liceul

un eveniment, ci și să întărească în rândul participanților convingerea importanței apartenenței noastre la Europa unită sub steagul albastru pe care una dintre stele este a noastră.

Semnatarul acestui material n-a înțeles însă neparticiparea directorilor de școli, cu o singură excepție – dl Florin Duinea de la Șc. Nr. 3. Se vorbea prin sală că, din cauza campaniei electorale pentru alegerile europarlamentare, s-a dorit neimpliacarea, însă, la manifestare au fost numai adolescenți, fără drept de vot, și a fost la cea de a patra ediție, și, de fapt, e doar o coincidență că a fost să se desfășoare în această perioadă.

Oricum, personal refuz să cred că a fost vorba de un boicot concertat, că directorii de școli, chiar numiți în funcții de partidul la putere, pot merge până la atitudini ostile unui astfel de eveniment, dar, dacă ar fi așa, prin absurd, m-aș întreba, stimați cititori, cam cât va trece până când vom scoate iar religia din școli și vom reintroduce învățământul ideologic, Informările politice, P.T.A.P.-ul și Muncile voluntar-obligatorii.

După cum se prezintă acum învățământul (condus politic), dincolo de evenimentul comentat, nu pot să închei decât cu câteva vorbe ale caragialianului personaj – republicanul Conu Leonida – vorbe puse de acesta pe seama lui „Galibaldi“, care, pe lângă aportul la unificarea Italiei, „în particular“, i-a ... botezat ... papei de la Roma un copil „Bravos, Națiune, Halal să-ți Fie“!!!

Valentin TURCU

Întâlnire emoționantă

15 Mai 2014, zi deosebită în viața spirituală a Băileștilui.

Am avut deosebita bucurie de a beneficia de prezența în mijlocul nostru a unei delegații de pensionari din municipiul Berkovița, Bulgaria, localitate înfrățită cu municipiul nostru.

Întâlnirea s-a desfășurat în prezența onorantă a Primarului municipiului Băilești, domnul Costel Pistrițu. Cu acest prilej, am avut posibilitatea să ne împărtășim impresii privind viața și activitatea pensionarilor din ambele localități, urmărind cu interes și emoție manifestările artistice organizate de Biblioteca Municipală „Petre Anghel“, instituție de cultură aflată la venerabila vârstă de 88 de ani.

De remarcat că, la sugestia edilului-șef, vom iniția împreună cu oaspeții bulgari o serie de proiecte cu fonduri europene, menite să îmbunătățească viața socială și spirituală din această zonă a Europei.

Întâlnirea s-a încheiat într-o notă optimistă, de prețuire reciprocă, cu hotărârea fermă de a dezvolta legăturile dintre cele două comunități.

Elena MĂNDOIU

Ne-am bucura dacă...

În baza Dispoziției 468/16.04.2014 a Primarului municipiului Băilești, în ultima zi a lunii a avut loc ședința ordinară pe luna aprilie a Consiliului Local.

Din motive independente de voința noastră sau „din motive de nămol“, cum ar spune cu umorul său, scriitorul nostru amic, prof. V. Turcu, n-am putut ajunge la această ședință și am apelat la dl secretar M. Barbu care, cu amabilitatea-i proverbială, ne-a pus la dispoziție dosarul și procesul verbal, fapt pentru care îi mulțumim și pe această cale, asigurându-l de superlativă prețuire și de profunđa noastră recunoștință.

Deschizând lucrările ședinței, dl secretar a supus la vot procesul-verbal al ședinței anterioare, aprobat în unanimitate, a reamintit aleșilor locali să-și depună delcările de avere și de interese, pentru a fi înaintate Agenției Naționale de Integritate și l-a invitat pe dl P. Pelea, președintele de ședință, „să preia frâiele“, iar acesta a adresat dlui primar, C. Pistrițu, rugămintea de a prezenta ordinea de zi. Supusă votului de președintele de ședință, aceasta a fost aprobată în unanimitate, așa cum au fost aprobate toate proiectele de hotărâre supuse dezbaterii.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă indicatorii economico-financiarți pe trim. I 2014, se precizează că în documentația înaintată de serviciul de specialitate se menționează că la nivelul bugetului local, indicatorii s-au realizat după cum urmează:

La Venituri: gradul de realizare a veniturilor determinat ca raport procentual între veniturile totale încasate și cele programate: încasat 6026 mii lei, programat 7711 mii lei (78,15%); gradul de realizare a veniturilor proprii: 3461 mii lei, față de 2480 mii lei (139,36%); gradul de finanțare din veniturile proprii determinat ca raport procentual între cele încasate (inclusiv cele defalcate din impozitul pe venit) și cele programate: 3461 mii, față de 6026 mii (57,43%); gradul de autofinanțare determinat ca raport procentual între venituri proprii încasate (exclusiv cele defalcate din impozitul pe venit) și cele programate: 2637 mii, față de 6026 mii (43,76%); gradul de autonomie decizională determinat ca raport procentual între veniturile depersonalizate încasate și total încasări: 3792 mii, față de 6026 mii (62,93%).

La Cheltuieli: rigiditatea cheltuielilor determinată ca raport procentual între plățile aferente cheltuielilor de personal și total plăți:

2813 mii, față de 4409 mii (63,80%); ponderea plăților din Secțiunea de funcționare în total plăți: 4325 mii, față de 4409 mii (98%); ponderea plăților din Secțiunea de dezvoltare în total plăți: 84 mii, față de 4409 mii (2%); deficitul (excedentul) Secțiunii de funcționare: +1616 mii lei; deficitul (excedentul) Secțiunii de dezvoltare: minus 84 mii lei. Față de cele menționate, executivul a propus CL adoptarea unei hotărâri prin care: Se aprobă indicatorii economico-financiarți realizați pe trim. I al anului 2014, în forma anexată.

Dl. A. Dumitrașcu a întrebat care sunt veniturile programate și care este gradul de încasare a acestora, iar dna Violeta Moțățeanu, director economic, a dat răspunsuri, clarificând cele solicitate de dl consilier.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prelungirea contractului de asociere a unităților școlare în Consorțiul Școlar Băilești, se menționează că, având în vedere faptul că prin adresa 11030/10.04.2014 unitățile școlare din municipiu au solicitat avizarea prelungirii Contractului de Asociere a unităților școlare în Consorțiul Școlar Băilești, începând cu anul școlar 2014-2015, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL, în formularea:

1. Se acceptă și se avizează Contractul de Asociere a unităților școlare din municipiul Băilești în Consorțiul Școlar Băilești, începând cu anul școlar 2014-2015.

2. Se avizează Contractul de Parteneriat 645/2014, încheiat între unitățile școlare din municipiu, conform anexei.

La întrebarea dlor D. Manciu și Cr. Țibeanu dacă sunt incompatibilități la votarea acestui proiect, dl secretar, M. Barbu, a precizat că nu există niciun fel de incompatibilitate. Dl D. Manciu s-a interesat de activitatea Consorțiului și în ce se concretizează aceasta. Dl G. Tica, directorul Liceului „Mihai Viteazul“, a prezentat contractul de parteneriat încheiat între unitățile școlare din care au rezultat și cele solicitate anterior și a informat că, din păcate, sunt unii directori care tratează cu indiferență Consorțiul, nominalizând doamnele directori de la Școala Gimnazială nr. 1 și de la Liceul Tehnologic „Ștefan Anghel“. Reintervenind în discuție, dl D. Manciu și-a exprimat regretul, menționând că nu se aștepta ca doamnele nominalizate să aibă această atitudine și a propus să se ia măsurile corespunzătoare. În intervenția sa, dl E. Cecea a pedalat pe faptul că „nu trebuie

făcute restricții din partea CL la unitățile care fac parte din acest consorțiu“.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă închirierea suprafeței de 200 mp din str. Av. Petre Ivanovici, 4, se precizează că, dând curs cererii 9245/27.03.2014 prin care dl. Ciontu Alexandru, cu domiciliul pe str. Av. Petre Ivanovici, solicită închirierea suprafeței de teren situată în spatele imobilului deținut, executivul a solicitat emiterea unei hotărâri de CL în formularea: Consiliul Local este de acord cu propunerea de închiriere a suprafeței de 200 mp, situată în str. Av. Petre Ivanovici, 2A.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prelungirea contractului de închiriere 14251/01.06.2011, se stipulează că între CL și dna Mihai Mariana, cu domiciliul în str. Dreptății, 40, s-a încheiat contractul de închiriere menționat care expiră la data de 31.05.2014 Ținând seama de faptul că titularul a depus cerere de prelungire a contractului prin act adițional și nu are datorii către autoritatea locală, achitând chiria până la data expirării contractului, executivul a propus CL emiterea unei hotărâri prin care:

1. Se aprobă prelungirea duratei contractului de închiriere 14251/2011, având ca obiect terenul aparținând domeniului privat al municipiului, situat în str. Dreptății, 40 (38A), în suprafața de 229,07 mp, cu destinația locuință, până la data de 31.05.2015.

2. Se aprobă chiria de 396 lei/an.

3. Se împuternicește Primarul municipiului Băilești să semneze actul adițional de modificare a contractului de închiriere identificat la art. 1 din prezenta hotărâre.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă închirierea suprafeței de 1 mp în Piața municipiului pentru amplasarea unui automat de cafea, se menționează că, luând act de cererea 9241/27.03.2014 prin care dna Mitroi Mirela, domiciliată în comuna Clinceni, str. Orhideei, 117 E, jud. Ilfov, solicită închirierea unei suprafețe de 1 mp din Piața agroalimentară, pentru amplasarea unui automat de cafea, executivul a propus CL: Aprobarea închirierii suprafeței de 1 mp situată în incinta Pieței agroalimentare, din str. Tăbăcari, 22.

Ca reprezentant al executivului, dl V. Bonci a propus stabilirea chiriei pentru suprafața menționată în sumă de 36 lei/mp/lună, iar dl D. Manciu a avansat propunerea de percepere a unei chiriei identice și pentru celelalte locații

din piață.

Pe baza motivației privind prelungirea contractului de închiriere anterior, executivul a propus pentru contractul de închiriere 10565/15.04.2011, încheiat între CL și dl Urziceanu Nicușor, cu domiciliul în str. Revoluției, 22, adoptarea unei hotărâri de CL prin care:

1. Se aprobă prelungirea duratei contractului de închiriere 10565/2011, având ca obiect terenul aparținând domeniului privat al municipiului, situat în Tarlaua 193, în suprafața de 1000 mp, cu destinația activitate agricolă, până la data de 14.04.2015.

2. Se aprobă chiria de 30 lei/an.

3. Se împuternicește Primarul municipiului Băilești să semneze actul adițional de modificare a contractului de închiriere identificat la art. 1 din prezenta hotărâre.

Referitor la la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă rezilierea contractului de închiriere 30327/2010, se precizează că între CL și SC GEORDANY TRANS SRL, din Craiova, str. 22 Decembrie 1989, nr. 19, bl. C5, sc. A, ap. 3 parter, s-a încheiat contractul de închiriere menționat pentru suprafața de teren de 40 mp, situată în str. Tăbăcari, 22, Piața agroalimentară. Întrucât, începând cu anul 2012, n-a fost solicitată prelungirea acestuia și n-a fost plătită contravaloarea chiriei prevăzute în contract, executivul a propus emiterea unei hotărâri de CL prin care: Se aprobă rezilierea contractului de închiriere 30327/2010 pentru suprafața de teren de 40 mp, din str. Tăbăcari 22.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă preluarea autobuzului care a fost dat în administrare Clubului Sportiv Municipal „Progresul“ și aprobarea casării acestuia, se stipulează că în anul 2010, prin HCL 91/28.07.2010, s-a dat în administrare autobuzul proprietate privată a CL, cu număr de înma-

triculare DJ – 02-ZSF, CSM „Progresul“ Băilești. Având în vedere gradul de uzură ridicat precum și nesiguranța transportului pasagerilor cu acesta și luând act de adresa 18/25.04.2014 a CSM „Progresul“ în acest sens, executivul a propus adoptarea hotărârii de CL:

1. Se aprobă preluarea autobuzului proprietate privată a Consiliului Local, cu numărul de înmatriculare DJ-02-ZSF, de la Clubul Sportiv „Progresul“ Băilești

2. Se aprobă casarea autobuzului cu număr de înregistrare DJ-02-ZSF, proprietate privată a Consiliului Local

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă situația financiară la data de 31.12.2013 a SC Salubritate Băilești SRL, se menționează că, potrivit raportului înaintat de administratorul societății, prin activitatea de salubritate s-au realizat următorii indicatori: Venituri totale – 459.556 lei; Cheltuieli totale – 455.903 lei; Profit brut – 3.653 lei; Impozit pe profit – 584 lei; Profit net – 3.069 lei.

Profitul net va fi repartizat astfel: dividende – 1.534 lei; alte rezerve – 1535 lei.

Cote de participare la capitalul social al asociațiilor: CL Băilești – 95%: 1534 lei X 95%=1458 lei; CL Galiciuica 2,5%: 1534 lei X 2,5%=38 lei; CL Afumați – 2,5% =38 lei. Ținând seama de cele menționate, executivul a propus CL emiterea unei hotărâri în formularea: Se aprobă situația financiară la data de 31.12.2013 a SC Salubritate Băilești SRL, conform anexelor.

De data aceasta, ședința s-a desfășurat în limitele normalității asiguratoare de bune rezultate, de împăcare sufletească și ne-am bucura dacă atmosfera creată a fost și efectul semnalelor trase de noi în ultimele două numere ale Gazetei de Băilești.

Gh. GHEORGHISAN

Din "Amintirile unui dascăl"

38. "Spuneți o minciună mai mult timp și până la urmă oamenii o vor crede".

Adolf Hitler

Una din ultimele piese ale puzzle-ului meu școlar o reprezintă maiștrii-instructori. În fragmentul de față voi căuta în perimetrul lor câteva note nostime.

Neavând studii superioare și nici pedagogice, ei erau – nu știu dacă mai sunt – recrutați din lumea productivă, din agricultura sau din industrie.

Una din rudele mele apropiate, Marian Jianu, absolvise Liceul Agricol din Segarcea și lucra la SMT Băilești, pe tractor. Avea o sensibilitate respiratorie pronunțată iar praful, curentul și transpirația din cabina tractorului îi erau nefavorabile. De aceea, când mi s-a ivit ocazia, prin 1980, l-am angajat ca maistru la Școala Agricolă. Am fost bucuros să-i duc personal tatălui său, fost președinte de CAP, apoi pensionar, vestea bună a încadrării fiului său.

- Nea Stane, îți dau o veste mare! De mâine, Marian scapă de tractor și devine profesor la Agricolă. Mă așteptam să sară în sus de bucurie. Când acolo, iată – textual – replica bătrânului:

- Bă, lasă asta! Te rog eu frumos să nu-l tunzi pe Florea!?!
Am rămas perplex. Deci, pentru el avea mai mare importanță părul nepotului (și vecinului) său, elev la școala noastră, care făcuse, probabil, vreo năzbătie și-l pedepsisem cu tunsoarea.

Azi, Marian Jianu este cel mai vechi salariat al Școlii Agricole, a obținut gradul I și este membru în consiliul de administrație al școlii.

Tot de la aceeași școală, vreau să scriu câteva rânduri despre Ion Țoca, un om descurcăreț și sufletist, și care știa să îmbine perfect interesele școlare cu cele proprii.

Trimis la București cu o problemă serioasă, Ion Țoca nu reușea să intre la Departamentul Agriculturii de Stat, forul nostru tutelar sub aspect material. Așa că formează numărul centralei telefonice a instituției și rostește degajat:

- Cu „**tov. Dorca**“ vă rog, sunt Ion Țoca de la Băilești. De parcă ar fi știut distanțul funcționar ministerial cine este **Țoca de la Băilești!** Și totuși, în acest mod, a reușit să-l prindă pe demnitar!

Cu alt prilej, aflat la Buzău, la reciclare, alături de colegii lui de școală, după 1990, Ion Țoca era gata-gata să fie „linșat“ de aceștia, după ce le-a oferit bere din oraș, la **suprapret!** În fine, același maistru, pe care l-am apreciat totdeauna pentru pragmatismul său, m-a căutat acasă, într-o seara din toamna lui '88, cu o ... căprioară rănită! El și colegii lui o găsiseră pe câmp, probabil

împușcată fără să moară, și o aduseseră în oraș cu gândul s-o împărțim. Deși am mâncat foarte rar o asemenea delicată ... cinegetică, m-am temut de rigorile legii și le-am spus s-o ducă la miliție. Nu știu nici azi cine s-a înfruptat din ea; îmi vine greu să cred că „vecinii“ școlii noastre au acționat legal și au purces la ...incinerarea animalului! (Din păcate, după ce am scris aceste rânduri – iulie 2012 – Ion Țoca a plecat dintre noi)

Tot de la Agricolă, Viorel Negoianu este protagonistul unei scene hazlii. Venise în control o brigadă de la Ministerul Învățământului, condusă de doctor inginer Gheorghe Călinescu, un inspector scoțos și tipicar. Era vizată tocmai activitatea practică, deci maiștrii-instructori. Aflând de inspecție, ca buticarii de azi când apare garda financiară în oraș, maiștrii cei vechi s-au ...evaporat: la conducerea tractorului pe străzi lăturalnice, la I.A.S., la Celule etc., pe oriunde se puteau fofila. La atelier l-au lăsat doar pe Viorel Negoianu, un tânăr nou încadrat, care nu avea o percepție clară asupra importanței înaltului personaj.

Când am ajuns în curtea atelierelor, l-am prezentat cu solemnitate pe omul de la minister:

- Tovarășul profesor doctor inginer Gheorghe Călinescu, inspector general în Ministerul Educației și Învățământului!

La această impresionantă însușire de titluri, inocentul nostru maistru i-a întins mâna și a rostit cu candoare:

- Viorel!
Inspectorul general a explodat:
- Tovarășe maistru, nu așa se prezintă cineva în fața unui inspector general de la Minister, ci își spune numele complet!...

Puteam interveni spunând că, de fapt, acesta era *numele* ci nu *prenumele* tânărului dar m-am temut că ar putea verifica.

Dar figura predominantă a galeriei maiștrilor-instructori este nea Giță, Ion Gheorghe, care ne-a fost nouă înșine, ca elevi, în urmă cu peste cincizeci de ani, maistru de atelier. Atunci, în ultimele clase de liceu, eram foarte mândri că fumam împreună cu dumnealui.

Din motive personale, nu puneam nici măcar un strop de băutură în gură. De aceea, odată, la un meci de fotbal la Craiova, am rămas impresionat: alt personaj plecat de mult dintre noi, Petrică Stoicescu, secretarul liceului, i-a dat un urciur, păcălindu-l că este apă rece. Nea Giță a dus vasul la gură și a sorbit cu sete, a înghițit și i s-a făcut rău. Era bere!...

Un om serios în viața de toate zilele, nea Giță avea o colecție impresionantă de poante savuroase,

ceva a la Anton Pann, pe care le debita cu atâta naturalețe, încât aveai impresia că este convins de ceea ce spune:

- că avea un porc care s-a urcat pe motoretă și a plecat din loc; noroc că s-a terminat benzina din rezervor, că altfel nu-l mai ajungea!

- că avea o iadă și într-o dimineață n-au mai găsit-o. uitându-se în sus, a constatat că dormise cu găinile în copac...

- că aveau un dovleac atât de mare că abia au reușit să-l taie cu circularul...

- că aveau un găscan cu un gât atât de lung, că bea apă direct din fântână iar atunci când l-au tăiat, soția lui a făcut ciorbă pentru mai multe zile, din gât...

- că a tăiat un porc și, până să găsească chibriturile ca să-l pârlască, pisica l-a tras în copac...

- că, în fine, a vândut o pereche de porumbei cuiva din Siliștea Crucii și, la încheierea tranzacției, le-a smuls penele de la aripi. Porumbii au fugit de la noii stăpâni, au luat trenul spre Băilești, au coborât în gară și au plecat spre centrul orașului cu autobuzul (vechiul taxicou!), iar de la Monument, pe bordură, până la el acasă, pe Strada Lt. Becherescu, dincolo de Clubul Sindicatelor.

Toate acestea erau, desigur, glume. Însă avea și o zonă ... reală! Cumpărase, second hand, o mașină Wartburg – am mai amintit de ea – și de care era foarte mândru. Adevărată piesă de muzeu, colegii glumeau spunând că o folosește drept cuibar pentru păsări.

Am avut și eu „fericita“ ocazie să călătoresc cu această mașină „antediluviană“. Veneam de la Balasan, de la practică, împreună cu domnul director Sabin Ungureanu și colegii mei Valentin Turcu și Tavi Cristescu. Hârbul nu se mai închidea normal, ușile fiind fixate cu niște jumătăți de lântete. Geamurile nu mai erau cele originale, ci unele obișnuite, puse de către paznicul școlii. Prin urmare, în interior era o zăpușeală cumplită. Am parcurs cei câțiva Km în aproape o oră, încât până și placidul nostru director, ajuns la liceu, i-a ironizat „mașina“.

Surprins, nea Giță, care se tutuia cu Împăratul, a replicat serios:

- Sabine, a venit cineva la mine și mi-a oferit 35 de mii (o sumă considerabilă). Pe ochii mei, dacă mai pune încă trei mii mă lăsa fără mașină. Și, cu un tic binecunoscut, îl trăgea de mâneca hainei.

La care, calm, Sabin Ungureanu îl întreabă ironic:

- Giță, dă-o dracului, care mașină? Asta e mașină?

39. „Ca să iubești, trebuie să știi, iar ca să știi trebuie să iubești“

Rabindranath Tagore

Mi-am propus, în rândurile de față, să aștern pe hârtie câteva dintre amintirile personale legate de artă, mai precis de teatru. Și voi începe, desigur, cu Amza Pellea. L-am văzut, mai întâi, începând de prin 1956, când eram elev la Liceul Carol, în incinta căruia funcționa atunci Teatrul Național. Reputatul regizor Vlad Mugur a venit atunci la Craiova cu întreaga lui clasă: Cozorici, frații Tapalagă, Rautchi, Sanda Toma, Vasile Nițulescu, Silvia Popovici și, desigur, marele nostru consătean. Ne strecuram prin podul liceului și ajungeam la Galerie, la **Cucurigu**, unde urmăream cu nesăț această promoție de neegalat.

Mai apoi, pe Amza Pellea l-am văzut la Băilești, în 1966, la premiera filmului „Dacii“, unul din primele lui succese. Pe urmă, în 1970, am asistat la o scenă memorabilă. Era nunta Lilei Pelea, nepoata actorului, cu Liviu Dumitrașcu. Cum eram (prin soție) rudă apropiată cu mireasa, am mers acasă la Burineac încă de ziua. Lumea – ca la urs, admirându-l pe, deja celebrul actor. Printre admiratori, cei doi bucătari ai nunții (deci nu socrul mic și fratele lui, Fane, ei înșiși bucătari!). Gură cască, aceștia au ... vărsat căldarea cu sarmale! Temându-se să nu fie văzuți de mulțimea adunată în curte, bucătarii au făcut un fel de ...cortină din pături și ziare și au început să adune la iuțeală sarmalele de pe jos!

Amza a observat acest insolit spectacol și i s-a adresat fotografului care-l însoțea (pe atunci nu erau camere de luat vederi), cerându-i să înregistreze totul. Și, el însuși, a început să culeagă sarmalele din țărână, veselindu-se la gândul că prietenii lui de la București se vor amuza teribil văzând pozele cu această scenă hazlie.

Ulterior, au început festivalurile anuale „Primăvara băileșteană“, organizate mai întâi sub patronajul apoi spre amintirea marelui actor și om care a fost Amza Pellea. Acesta aducea – chiar și după moartea sa, în 1983 – numeroși și prestigioși colegi și prieteni. Iar cel care scrie aceste rânduri, fiind directorul Școlii Agricole, unde se servea masa, a avut prilejul de a sta la masă cu celebritățile artei teatrale și cinematografice românești: Ion Marinescu, Florin Piersic, Dumitru Furdui, Nicu Stănculescu și mulți alții. Cristina Stamate m-a făcut să caut prin vecini „țăpurei“; Mihaela Runcianu îl făcea pe distinsul nostru procuror șef, domnul Victor Ignat, să i se adreseze cu **Camelia**, spre amuzamentul solistei. Folkistul Gheorghe Gheorghiu m-a „obligat“ să facem o plimbare prin oraș cu căruța școlii și cu lăutarii după noi, spre surprinderea băileștenilor, care nu mă știau de ...chefliu!

Dar cea mai nostimă amintire

o am cam de prin 1986. Atunci am aflat că printre vedetele care ne vor vizita în acel an se numără și Rodica Popescu-Bitănescu. În glumă, desigur, îi spuneam atunci lui Tiberică Greblă, șeful local al culturii, că sunt îndrăgostit de temperamentală actriță. Și când aceasta a sosit în oraș și s-a instalat la „Turist“, șeful meu, cu umorul lui direct, lipsit de subtilități, a anunțat-o prin telefon că va veni s-o însoțească directorul de la Liceul Agricol, care era îndrăgostit de ea!

Fără să cunosc acest detaliu, m-am dus la „Turist“ relaxat. Dar ia închipuiți-vă cum am roșit când, la recepția hotelului, actrița a coborât, întrebând cu binecunoscuta ei carismă:

- Cine este domnul îndrăgostit de mine?

După care, înfrângându-mi stânjeneala, am înhățat uriașa sacoșă a divei, aceasta m-a luat cu naturalețe la braț și am plecat amândoi spre Parcul Balasan, la Teatrul de Vară. Vă imaginați, cred, că trăiam două stări total opuse: pe de o parte, mă jenam să merg la braț cu o femeie străină, în văzul unor cunoscuți poate mirați; pe de alta, eram mândru, mai ales la gândul că, peste ani, mă voi lăuda cu acest ...succes!

Și ca să sfârșesc cu această „temă“, voi spune că și cariera mea s-a încheiat tot printr-o intersectare cu lumea teatrului. Căci, imediat după pensionare, la solicitarea prietenilor mei, am acceptat să joc într-o piesă de teatru, „Cine l-a ucis pe Marx“, care urma să fie prezentată la un festival de amatori la Mahmudia, lângă Tulcea. **Era pentru prima oară în viața mea când jucam într-o piesă de teatru!** Am consimțit nu ca o provocare ci din amuzament. De fapt, toată povestea deplasării acolo a însemnat pentru mine ultima mare delectare sufletească, alături de un grup de oameni minunați, cei mai mulți tineri și foarte tineri.

Și, în atmosfera aceea extrem de relaxată, am primit uluit vestea deciziei juriului: premiul pentru interpretare masculină! Acum, la rece, îți dai seama că rolul era, de fapt, axul întregii piese, construită în jurul acestui personaj. Apoi, am spus-o încă de atunci, premiul a fost al întregii echipe, în frunte cu regizorul, același omniprezent Valentin Turcu. Dar, ulterior, în glumă, bineînțeles – mai ales în familie – m-am „lăudat“ cu „succesele“ mele actoricești, că am fost solicitat să joc în filme, să plec în turnee etc. Iar după ce am dansat, la final, cu președinta juriului, distinsa actriță Tora Vasilescu, am plusat și cu ... izbânzile mele „amoroase“. Și azi fiica mea glumește pe seama „tradițiilor actoricești“ pe care le-ar fi moștenit nepotul meu!

Marian PIRNEA

Prin eforturi conjugate – adevărate ... minuni

Din lipsă de spațiu, n-am putut prezenta în numărul anterior activitatea de mare valoare care a fost simpozionul „Școala altfel, pentru toți și pentru fiecare“, organizat în condiții impecabile de Școala Gimnazială nr. 3 Băilești în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Dolj și cu Casa Corpului Didactic Dolj.

Prima surpriză plăcută a constituit-o programul activității realizat în condiții grafice deosebite și, mai ales, inspiratul motto, plin de înțelepciune: „Școala cea bună e aceea în care și școlarul învață pe profesor“ (Nicolae Iorga). Singurul regret a fost că vremea capricioasă din ultima parte a primei decade și de la începutul celei de a doua ale lunii aprilie i-a împiedicat pe mulți dintre cei care au trimis referate și comunicări să fie prezenți pentru a le susține. Așa cum reiese din program, școala organizatoare a avut ca parteneri Școlile gimnaziale: Amza Pellea, nr.1 Băilești, Galicea Mare, Negoii, Galiciuica, Ghidici, Urzicuța, Afumați, Caraula, Giubega, Rast, Clubul Copiilor, Liceul Tehnologic „Ștefan Anghel“, din Băilești și Liceul „George Șt. Marincu“ Poiana Mare. Referate și comunicări au sosit și de la Școala Gimnazială „Severinești“ din comuna Cernătești-Mehedinți, Șc. Gim. „Ștefan Ispas“ Maglavit, Școlile gimnaziale Castranova, Unirea, Cioroiși, Piscu Vechi, Botoșești-Paia, Fratostita, Plenița, Ciupereni-Gorj, nr. 5 Băilești, nr. 39, nr. 23, nr. 2 „Traian“, „Anton Pann“ (toate din Craiova), Liceul „Mihai Viteazul“ Băilești, Grădinița „Petrahe Poenaru“ Craiova, Colegiul Economic „Transilvania“ Târgu-Mureș, Liceul Tehnologic Holboca, Grădinița Fântânele-Gorj, în total 96 de referate și comunicări.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de dl prof. Florin Duinea, directorul școlii, care a urat bun venit participanților, a adresat cuvinte de mulțumire invitaților de onoare care au făcut o mare cinste intuiției, a realizat un scurt istoric al școlii și a menționat că, pentru activitatea depusă în scopul pregătirii elevilor și al creșterii prestigiului școlii, au fost acordate diplome de onoare unor cadre didactice pensionare: Aurel Curea, fost director, Marin (Nelu) Cula, Traian Mihăilescu, Maria Firțulescu, Didina (Dida) Gaciu, Elisabeta Jifcu, Ștefania Miertescu, fost director, Elena Cotoră, fost director, Ștefania Ungureanu, Vasilica Popă, Milica Popescu, Angela Pană, Elena Ionescu, Elisabeta Pimea, Cristina Blăgăneanu, Paulina Vrăjitoru, Emilia Vărbănescu, Violeta Țoca și Maria Ghiță. De asemenea, dl primar Costel Pistrîțu a primit o diplomă de onoare pentru implicarea majoră în asigurarea condițiilor de desfășurare

șurare la cote superioare a procesului de învățământ băileștean.

Edilul-șef a mulțumit pentru onoarea care i s-a făcut, a mărturisit că l-a emoționat gestul colectivului didactic, a exprimat cuvinte de aleasă apreciere la adresa cadrelor didactice pe care le consideră un exemplu pentru Domnia Sa și un imbold în activitatea pe care o desfășoară, asigurându-i pe toți de recunoștința pe care le-o poartă și urându-le sănătate, putere de muncă, iar celor în activitate, succes în exercitarea profesiei de mare noblețe și responsabilitate. Prof. Aurel Curea, unul dintre longevivii directori ai școlii, după ce și-a exprimat gratitudinea pentru prețuirea activității sale prin acordarea diplomei, a făcut un scurt istoric al școlii din perioada următoare Revoluției, insistând asupra inerentelor greutăți întâmpinate în acei ani, dar și-a exprimat satisfacția că, prin eforturile conjugate ale tuturor slujitorilor școlii, acestea au fost depășite, unitatea de învățământ și-a definit identitatea, rezultatele obținute fiind rodul eforturilor inimoșilor învățători și profesori, ca și al migalei muncii educatoarelor.

În intervenția noastră, am pedalat pe faptul că ne aflăm într-o „școală mică cu oameni mari“, că această școală a avut și are cadre didactice de mare calitate care slujesc cu pasiune nobila misiune de șlefuire a sufletelor și conștiințelor în acest sector (învățământul), prioritate națională care asigură progresul unui popor și sănătatea morală a unei națiuni. Atât în trecut, cât și, mai ales, în ultima perioadă, elevii școlii au dovedit cunoștințe temeinice și trainice, edificator fiind faptul că, la ultima admitere computerizată, la Liceul „Mihai Viteazul“ elevii școlii s-au situat pe treapta I în ceea ce privește clasarea pe primele 5 locuri la fiecare categorie de clasă. Și satisfacția este cu atât mai mare, dacă se are în vedere că părinții elevilor, cu posibilități financiare modeste, nu-și pot permite meditații ale copiilor în particular, așa încât aceste meritorii succese sunt în exclusivitate

rezultatul muncii elevilor și a profesorilor școlii.

„Sincere felicitări, stimați colegi mai tineri, și mă înclin cu respect în fața Dumneavoastră!“

Prof. Marin Cula, cel care a vegheat ani de-a rândul asupra dezvoltării armonioase a corpului elevilor și la întărirea stării de sănătate prin modul exemplar în care a organizat și condus orele de educație fizică, a dat glas emoției generate de recunoașterea muncii sale prin acordarea diplomei, a evocat aspecte din activitatea sa și a rostit cuvinte de apreciere la adresa actualului colectiv didactic, urându-le tuturor tinerete veșnică și mari realizări profesionale.

Ceea ce a urmat a demonstrat că elevii școlii nu au numai rezultate bune la învățătură, ci și că sunt deosebit de talentați, mărturie în acest sens stând programul artistic cu virtuți deosebite realizat de ei. Elevii claselor I-IV s-au prezentat în fața auditoriului cu un program gustat de toți, alcătuit din recitări, cântece și dans. Vezure Alexandru, din clasa a IV-a, a recitat cu mult talent poezia „Ce te legeni...“, îndrumător, dna prof. Elena Vălu; solista Cioacă Andreea, clasa I, îndrumător dna prof. Vasilica Mitrică, și-a etalat talentul, interpretând la cote înalte melodiile „Mama mea e cea mai bună“ și „Când voi crește mare“, o solistă cu o evoluție de excepție care, îndrumată atent, poate deveni o solistă de mare valoare, o vedetă autentică și ar avea chiar acum, fără nicio exagerare, un cuvânt de spus la emisiunea tv „Români au talent“. Dansul modern al elevei Mușuroi Mariana, cu mișcări ritmice și grațioase, îndrumător dna prof. Nicoleta Donovău ca și cântecul despre vreme, în limba engleză, îndrumător dna prof. Monica Donovău au completat un program „rotund“ cu valențe artistice apreciable. Colegii lor din clasele V-VIII au venit în fața celor prezenți cu piesa de teatru „Garoafele lui Trandafir“, de Tudor Mușatescu, îndrumător prof. Dragoș Coșoreanu, în interpretarea inspirată a elevilor: Curte Ștefan, Călușaru Ștefan, cls. a

VIII-a; Mustăța Mihaela, Gață Cătălina, Bojin Maria și Gheorghisan Andreea, cls. a V-A. Toți interpreții au etalat calități artistice demne de reținut, din rândul acestora detașându-se totuși Curte Ștefan, dezinvolt, natural și cu treceri ușoare de la o stare sufletească la alta.

Dna prof. Vasilica Mitrică, consilier educativ, a comentat cu putere de seducție un film prezentat pe calculator, pe fondul unei muzici liniștitoare care a creat o atmosferă destinsă, activități desfășurate în școală, cu fotografiile reușite și edificatoare, menționând că elevii au fost deosebit de activi la activitățile extracurriculare, acțiuni de ecologizare în oraș, colectat hârtie, s-au dovedit prezenți activi la manifestările desfășurate cu ocazia Zilelor Bibliotecii Municipale, la concursurile organizate cu acest prilej, menționând ca realizare deosebită înființarea Grădiniței cu program special, sufrageria și bucătăria acesteia fiind elemente de rezistență, o mândrie a tuturor slujitorilor școlii.

Dna prof. Irinel-Penelope Mitroi a surprins deosebit de plăcut asistența prin prezentarea PowerPoint a referatului „Matematica în artă“, pomind de la afirmația ilustrului prof. universitar Grigore Moisil – „Învățând matematica, înveți să gândești“ și făcând precizarea cu valoare stimulativă, „matematica are și o față umanitară“. Referatul deosebit de captivant, grație, mai ales, dezinvolurii cu care a fost prezentat, a avut mai multe „subcapitole“. „Matematica în muzică“ (muzica este ritm și cadență ca și matematica, subcapitol la care dna prof. mărturisea că i-a fost puțin mai greu, deoarece atât Domnia Sa, cât și elevii au cunoștințe reduse în domeniul muzicii); „Matematica în desen“ (viziunea în spațiu); „Matematica în arhitectură“ (are mare importanță, pentru că nu poți fi un bun arhitect, dacă nu știi matematică); „Matematica în fotografie“ (fotografia profesionistă evidențiază simetria și reflexia). Concluzia trasă de distinsa profesoară „matematica este peste tot“ se constituie

într-un îndemn pornit din inimă pentru stimularea elevilor spre studierea cu plăcere și interes a acestei discipline de învățământ cu implicații și în viața practică.

Dl. prof. Aurel Curea, după ce a exprimat cuvinte de aleasă apreciere față de cele prezentate, a dat citire unei reușite parodii după balada „Miorița“, un fel de matematică mioritică s-au mioritizat, intitulată „Miorița matematică“, culeasă de Domnia Sa (pe care o publicăm în acest număr).

O impresie deosebită a lăsat activitatea desfășurată la Școala cu clasele I-IV Balasan în cadrul proiectului de parteneriat „Sfaturi pentru igiena dentară“, încheiat cu Societatea Studenților Stomatologi (SSS), pentru realizarea căreia s-au deplasat la Balasan dl dr. Ilie Andrei, membru de onoare al SSS și studentele voluntare de la UMF Craiova, Andreea Nedelcu și Alina Panciuca, a căror prezență a constituit o adevărată sărbătoare pentru școală și pentru întreaga localitate, onorate să aibă asemenea distinși oaspeți. Prezentarea activității a fost făcută în PowerPoint de dna prof. pentru învățământul primar, Elisabeta Vădeanu. Școala a fost reprezentată de cele două prof. pentru învățământul primar, Elisabeta Vădeanu și Nicoleta Dunavățu, care predau la simultan și grupul țință alcătuit din 23 de elevi. S-a urmărit și s-a reușit să-i familiarizeze pe copii cu obiectivele principale ale proiectului: să cunoască principalele reguli de igienă dentară; să înțeleagă noțiunile de sănătate, igienă și boală; să respecte regulile de igienă dentară; să cunoască alimentele care mențin sănătatea dentară; să cunoască implicațiile respectării regulilor de igienă dentară și consecințele nerespectării acestora; să respecte programul zilnic pentru curățirea dinților. Elevii au fost foarte atenți la explicațiile date de oaspeții de onoare care, folosind o bogată sinonimie și dând dovadă de tact, s-au făcut înțeleși, așa încât pe fețele copiilor se citea fericirea. Dl. dr. Ilie Andrei a organizat și un concurs cu premii oferite de agenți economici din Craiova și de elevi de la unele școli din Bănie. De fapt, toți elevii au primit cadouri din sponsorizări craiovene: pastă de dinți „Sensodyne“, periute de dinți, rechizite, dulciuri și jucării din pluși. Activitatea va continua prin organizarea unei vizite la UMF Craiova, prilej cu care copiii vor avea bucuria de a vedea un Cabinet de stomatologie din cadrul facultății.

Ultima parte, cea a dezbaterilor, a fost, în opinia noastră, unul dintre punctele forte ale manifestării, aducându-se argumente pro și contra asupra activității extracurriculare „Școala altfel, să fii mai bun, să știi mai mult“

De obicei, un reporter, care se respectă, se deplasează pe teren, pentru documentare; observă, discută, ia notițe... Stiu, ca de altfel toți băileștenii, că înaintea vertiginos lucrărilor de modernizare a localității, pentru care oficialitatea comunității s-a zbatut, spre meritul ei – și am trecut pe străzi desfundate, pentru lucrările de amenajare, dar și pe altele, pe care au fost finalizate și care, într-adevăr, arată cum trebuie (numai cusurgii mai reproșează câte ceva), dar le-am privit ca pe fapte normale, în contextul schimbărilor pe care localitatea le

ține – fostă Târgului, pentru introducerea coloanei de canalizare, apoi, la fiecare casă au făcut cele necesare pentru viitorul racord.

O coincidență impresionantă constă în faptul că pavarea străzii cu pietre de râu a fost făcută, după spusele unor vecini, manual, cu decenii în urmă de consăteni, poate chiar rude ale muncitorilor de acum, aduși din Gorjul de munte, oameni harnici, care au transformat câștigurile bănești în ...bucate, transportate, apoi, în satele sărace.

Privindu-i și discutând cu ei în repe-

sau amenințător, ci, din contră, coordonând lucrările cu calm și bunăvoință, urcând pe utilaje și folosindu-le, pentru sporirea eficienței activității.

Abia către finalizarea lucrărilor pe tronsonul la care mă refer – alcătuit din unsprezece case – l-am întrebat câte ceva și am aflat că se numește Constantin Petrescu – patronul firmei CATEDO S.R.L. din Târgu-Jiu și e subcontractor la firma PRIMANS – câștigătoarea licitației lucrărilor de canalizare.

Afirm, fără ezitare, că m-a cucerit modestia acestor trudituri și îmi stăruie

Un exemplu de conștiinciozitate în muncă (Reportaj de la poarta mea)

traversează, în plină și autentică primenire, de la târgul de provincie, la municipiul cu utilități în concordanță cu standardele contemporaneității.

Am tot amânat reportajul cu pricina până când lucrările de modernizare au ajuns și pe strada mea și, timp de o săptămână, am fost martorul unor eforturi pe care, sincer vorbind, n-aș fi crezut niciodată că mai pot să se producă într-o societate, pe care ieșirea din socialism a făcut-o una de consum. Cine să mai muncească atunci când industria s-a dat la ... "Fier vechi", agricultura e neglijată, iar școala e, acum, ... "altfel"?!

Da, stimați cititori, am privit, inițial, pe cei angajați în lucrările de introducere a canalizării, cu o oarecare reticentă, așteptându-mă la indiferență și tergivesări obiectiv sau subiectiv motivate, referitor la ritmul și calitatea lucrărilor, din partea acestora, adică cei reparați pe tronsonul respectiv. Dar, stupeoare!!! am remarcat pe parcursul unei săptămâni, după Paște, o dăruire în muncă așa cum nu m-aș fi așteptat.

Fără întrebări, fără să forțez nota, am observat cu surprindere, ca să nu zic uimire, o angajare totală a unei echipe alcătuite din câțiva tineri, i-am privit, la fel ca vecinii mei cu o admirație legitimă și nebănuită, la început, dar, apoi, fără putință de tăgadă.

Au scos, mai întâi pietrele de râu, cu care e pavată strada Independen-

tate rânduri, am constatat că sunt oameni sinceri, comunicativi și îndatoritori și am aflat că se descurcă greu, departe de casă, unde merg o dată, la două săptămâni, se gospodăresc cum pot și trag, seara, la o încăpere închiriată undeva, în apropierea gării, iar patronul stă într-o rulotă.

Da, i-am văzut muncind în condiții grele, printre ploile acestei primăveri capricioase, mâncând pe apucate, pe băncile de la porți, însă cu o atenție responsabilă față de calitatea prestațiilor, executate cu utilaje străine performante – SINTHESIS, KUBOTA, MIKASA, HONDA ș.a., adică escavatoare, presatoare, pompe, utilaje de tăiat betoane etc., manevrate competenț, dar și – în anumite cazuri – ca tradiționalele cazmale și lopeți, iar, în finalul fiecărei zile de lucru, ocupați de a pune totul în ordine, astfel încât să nu îngreuneze fluxul circulației.

Contemplând ore în șir activitatea acestui grup restrâns de lucrători, mi-am amintit de o povestire sadoveniană, de tinerețe, cu titlul "Un meșter și oamenii lui", în care autorul, cu mijloacele povestitorului, evoca un episod inspirat de un fapt real – construcția casei sale de la Fălțiceni; astfel că am o asociere – nu știu dacă inspirată sau nu, cu acei gorjeni, la care se adaugă unu din Măcesu de Sus și un băileștean, conduși de un patron pe care nu l-am auzit vociferând

în memorie două imagini edificatoare și greu de închipuit anterior. Am văzut, la un moment dat, pe unul, pe care-l strigau "Cosmine!" – un tânăr scund și blond – cu ambele mâini ocupate cu punerea la loc a unor plăci de trotuar, plin de sudoare care și-a șters fața de genunchi (adică de un pantalon de trening, murdar și cu o mulțime de găuri), iar pe altul, brunet, mestecând cu plăcere, în plin efort, cu niște țevi în spinare, frunze de ...usturoi...

Aduc, pe această cale, un sincer elogiu acestui microgrup de muncitori și patronului, din partea redacției Gazetei de Băilești, într-o săptămână în care munca lor beneficia pentru comunitatea băileșteană, în condiții meteorologice vitrege, se cuvine pusă în antiteză cu snobismul și demența unora de vârste apropiate, care, în minivacanța de 1 Mai, s-au dat în stambă, prin stațiuni sau la iarbă verde, cu grătare, alcool și ... decibel, urlând în interviuri că totul e "super", "cool" sau "O.K."

lertați-mi, stimați cititori, scepticismul, dar, cu asemenea generații unde se duce națta?!

Pot fi acestea comparate cu grupul evocat, oameni plecați de acasă cu săptămânile, la muncă asiduă și nu la aruncat bani prin cluburi, sau la "păcănele"?!

Nicidecum!!!

Valentin TURCU

prin opinii sincere, la obiect, fără ostentație și fără prejudecăți. Astfel, dna prof. pentru învățământul primar, Elena Vălu a menționat că programul activităților extracurriculare sub acest generic a fost lansat de minister în urmă cu 3 ani, fără a se cunoaște bine realitățile din școli. S-a dat un ghid și ... atât. Se întâmpină însă greutăți pentru că trebuie stabilite formații și costurile sunt mari, se încarcă prea mult programul elevilor și nu se justifică insistența în vederea realizării acestor acțiuni. Proiectarea și desfășurarea acestora sunt foarte dificile. Nu s-a gândit că sunt școli care n-au ce face, n-au ce să viziteze, iar dacă se organizează în școală, nu se justifică drept activitate extracurriculară. Sunt și unele avantaje pentru elevi, dar sunt și mari

greutăți, iar părinții nu pot ajuta. Autoritățile locale ar trebui să-i ajute pe cei talentați. A declarat deschis că sunt nemulțumiri atât din partea cadrelor didactice, cât și din cea a părinților. Dl prof Aurel Curea a pus întrebarea, logică în opinia sa și nu numai, dacă pe copii i-a întrebat cineva și a continuat lansând o altă întrebare – dacă sunt mai bune aceste activități sau mai bună ar fi o vacanță în această săptămână, pentru că unele activități se pot face și acasă. A avansat propunerea realizării unui sondaj pe această temă. Dna prof. Angela Staiu a pedalat pe faptul că frumusețea vieții constă în diversitate și a aplaudat acest program. A menționat că a văzut documentele unor colegi profesori și a opinat că este recomandat să fie implicați mai mulți profesori

în asemenea activități, decât „să umble după niște hârtii pe care să le pună la dosar sau să facă portofolii“. Activitățile de care se discută sunt foarte bine venite, elevii sunt puși în fața unor situații inedite, sunt implicați în realizarea unor obiecte, a unor activități diferite. În acest fel, se dezvoltă la elevi imaginația și creativitatea. În această săptămână învățătorii și profesorii sunt dirijori, iar dacă nu dirijează bine, totul este un eșec. Unii nu știu ce au de făcut, dar nici nu încearcă să se documenteze. „Avem posibilitatea să ne structurăm un program, totul ține de dascăl.“ A dat glas certitudinii că această săptămână nu este un timp pierdut, însă trebuie consultați părinții și elevii. „Vina nu este a sistemului, ci a noastră, pentru că nu dorim să facem și altceva.“ A

concluzionat că prin aceste activități se creează emulație. Dna prof pentru învățământul primar Vasilica Mitrică a opinat că tocmai contradicțiile duc la progres și că este nevoie peste tot de „omul potrivit la locul potrivit.“ A menționat că este regretabil faptul că în multe situații nu numai că nu se participă la aceste activități, dar se înregistrează absențe și de la unele obligatorii cum ar fi cercurile pedagogice. Este adevărat că elevii nu provin din familii cu posibilități materiale. Se impune o mai susținută colaborare cu Casa de Cultură, care să asigure sprijin de specialitate, cu Clubul Copiilor și Elevilor, care să-i ajute pe elevi, să-i promoveze în formații, pentru că, așa cum s-a văzut, talente există.

Școala Gimnazială nr.3 s-a do-

vedit o gazdă primitoare, de o deosebită amabilitate și ospitalitate, iar ceea ce a impresionat în mod deosebit, în opinia noastră, este faptul că aici există un colectiv didactic cu unitate de vederi și interese, cu o mentalitate sănătoasă, colectiv care prin profesionalism și condus de un director entuziast și dinamic, reușește să dea strălucire nobilei misiuni de dascăl adevărat, pentru a trăi din plin sentimentul datoriei împlinite, a ridica școala în rândul unităților de învățământ prestigioase din oraș și nu numai, a demonstra că prin eforturi conjugate se pot face adevărate... minuni. Din acest colț de pagină, sincere felicitări și succese de răsunet pe drumul devenirii, împreună cu superlativa noastră prețuire.

Gh. GHEORGHISAN

VIAȚA - dar ce nu e de vânzare - de 1 iunie pentru copiii ce nu-și au părinții alături -

Era o zi frumoasă de primăvară, copacii începuseră să-și desfășoare mugurii florilor pentru a ademini hărmicuțele albinuțe. Firele de iarbă se înălțau zvelte, iar din loc în loc câte o floare galbenă de păpădie dădea culoare câmpului. Văzduhul răsună de cântecele vesele ale păsărilor, bucuroase de sosirea primăverii. Totul era o încântare.

Departa, însă, într-o căsuță mică sărăcăcioasă, formată doar dintr-o cameră, stau șase copilași flămânzi, așteptându-și mama, plecată să le aducă ceva de mâncare. Deodată, ochii blânzi ai Dăriei, mezina familiei de doar cinci ani, se luminează, o vede pe mama. Ochii ei își pierd strălucirea când constată că mama nu poartă nimic în mâini, semn că nici astăzi nu vor mânca nimic.

Ajunsa acasă, ea își îmbrășișează copiii și îi sărută. E tot ce astăzi poate să le ofere, mâine s-ar putea să fie o zi mai norocoasă și să-și găsească de lucru pe la vecini ca să aibă ce pune pe masă copiilor.

Deodată, în ușa casei oprește o mașină frumoasă. Să fie tatăl?! Ar fi aproape imposibil, nu a mai dat niciun semn de viață de când s-a născut Dăria. A plecat în Italia ca să muncească și nu mai știu nimic de el.

Privirile curioase se opresc asupra unui domn bine îmbrăcat care-i salută binevoitor. A auzit că aici trăiesc din greu șase copii cu mama lor. Ochii lui se opresc asupra Dăriei. Chipul ei, deși murdar, era frumos. Se aplecă spre ea să o ia în brațe. Fata se prinde însă cu mâinile amândouă de rochia mamei. Străinul renunță, apoi îi dezvăluie mamei gândul său. A venit să-i ceară acceptul pentru a o adopta pe Dăria. În schimb i-ar putea oferi o sumă consistentă de bani, care să o facă să nu mai ducă grija zilei de mâine.

Mama ezită să accepte această propunere, Dăria e singura fată, când o să crească mare, o să fie de nădejde în treburile casei, dar totuși e din ce în ce mai greu să găsească ceva de lucru.

Cu lacrimi în ochi, femeia acceptă propunerea străinului. Astfel și Dăria va avea o viață frumoasă și frații ei vor avea cu ce să se facă mari. Chiar dacă o doare sufletul și inima de mamă îi sângerează, se consolează cu ideea că asta-i cea mai bună soluție pentru copiii ei: o viață fără griji pentru Dăria chiar cu prețul lipsei dragostei unei mame adevărate și un trai decent pentru ceilalți. Mama se desparte de fiica ei cu lacrimi în ochi privind-o cum se îndreaptă spre mașina străinului cu fața brăzdată de lacrimi. Aude totuși vocea străinului:

- Nu-ți face griji, va fi fericită!

Bianca Mihaela Gavrilă,
Clasa a IV-a B,

Școala Gimnazială „Av. P. Ivanovici“

Evenimentele calendarului creștin și popular pe luna Iunie

S-a întâmplat în luna Iunie

Personalități:

6 Iunie 1936, s-a născut profesorul Florea Catană;

11 Iunie 1942, s-a născut profesorul Constantin Mustăța;

18 Iunie 1938 a murit regina Maria.

Întrucât până în luna Iunie au existat personalități care nu trebuie uitate, amintim:

18 Martie 1942, a murit preotul paroh, Constantin Ion Udriște, singurul care a lăsat capela din Cimitirul „Eroilor” cu hramul „Sfinții Împărați Constantin și Elena”, gândită, la începuturi, drept cavou al familiei și, ulterior, s-a zidit biserica ce după anul 1944 a fost părăsită și, fiindcă după 4 Martie 1974 s-a dărâmat, a fost sfințită și există, în acea formă arhitecturală, până astăzi.

4 Aprilie 1875, s-a născut profesorul Ion Florescu;

1 Mai 1870, s-a născut învățătorul Ilie Pîrvulescu

Evenimente sociale:

11 Iunie 1948, naționalizarea principalelor mijloace de producție;

1974 s-a dat în folosință actualul local al Școlii nr 4, din Băilești;

1924 s-a ridicat Monumentul Eroilor căzuți în Primul Război Mondial.

Evenimente religioase:

29 Mai, Înălțarea Domnului, Ispasul, Ziua Eroilor;

8 Iunie, Pogorârea Sfântului Duh, Rusaliile;

24 Iunie, nașterea Sfântului Ioan Botezătorul, Sânziana, Drăgaica;

29 Iunie, Sfinții Apostoli Petru și Pavel;

Calendar Popular:

Înălțarea Domnului Iisus Hristos, sărbătoare cu dată mobilă în Calendarul Creștin care se fixează în săptămâna a șasea de după Paște, în ziua de joi, adică în cea de a 40-a zi de la Înviere, căci atunci s-a Înălțat la Cer Domnul nostru Iisus Hristos.

În calendarul popular este cunoscută sub numele de Ispas, de la slavul „Supasu”. Ispas a fost un om vesel și de aceea I.H. a găsit cu cale să se ridice la Cer, se crede în popor.

Obiceiul este atestat documentar încă din 1843, în Craiova. Acest obicei este cunoscut și sub numele de „Frăsinet” sau „Frăsinet”. Este de înțeles că cele două cuvinte au sfera proprie, unul definește o pădure de frasin, celălalt numele popular al obiceiului. Este un obicei cu substrat mistico-religios și se practica în scop de medicină populară într-o epocă în care populația era lipsită de îngrijire medicală iar tratamentul se oprea la leacuri băbești.

În fond, obiceiul se justifică în cadrul mai larg în care multe din obiceiurile cu destinație de medicină populară, erau legate, în trecut, de sărbători religioase. În seara de dinaintea Ispasului, se tăia leuștean și se puneau la porți și ferestre împotriva strigoilor. Flăcăi și fete

Balada hârtiei

Dă-mi, Doamne, te implor, iar, gândul bun
Și fii ființei mele pe aproape,
Fă să mai pot puterile să-adun,
De când stau zorii zilei să se crape,

Alungă duhul rău și fă-mi lumină
În cuget; dă-mi harul poeziei,
Fă-mi inspirația cursivă și deplină,
Baladă să-i închin acum hârtiei...

Dar de ce tocmai ei? Iată-ntrebarea –
Nu-mi cere nimeni, dar încerc răspuns
Și-i fac, prin el, în rime, evocarea,
Chiar dacă, orișicum nu e de-ajuns...

De ce tocmai hârtiei, o baladă –
Un lucru care pare azi banal,
Deși în lume poate să se vadă,
Cam câtă se consumă anual?!

E că se fac tone – milioane –
Și lung e, apoi, drumul procesării
Celulozei, pe meridiene
Și oscilant e și prețul vânzării...

Nu știm de ce, în trecut
Și în care dinastie
Un miracol au făcut
Chinezii, numit **hârtie**,

Nici cum îi chema pe nume
Și-n care oraș, precis,
Și dacă-au făcut-o, anume,
Să-o folosească la scris.

În omenire, se știe,
Din anale prețioase,
Cum că s-a făcut hârtie,
La început, din mătase.

Călugări misionari
"Drumu-mătăsii" – au urmat;
Vicleni, ei, însă ignari,
Niște hârtii n-au furat

Și, cum cronicarii scriu,
Hârtia a fost adusă
În Europa, târziiu
Și, apoi, aici produsă.

Toți cei care știu
Să citească și să scrie
Pe merit se așezau
În a vieții ierarhie.

S-a scris, cu greu, cu vopseluri,
Pe piatră – cu dălți, pe lemn,
Și, mai apoi, cu cerneluri,
Secole, de scribi, solemn.

Pe hârtie, apoi, bule
Papale, dar și tratate,
Coduri, incunabule
Și acorduri între state.

Cărți de cult, de poezie,
Scrisori private, zapise,
Lucrări de filosofie,
Pomelnice și permise

Și s-au remarcat copiiști
Și talentați caligrafi,
Pictori –miniaturisti,
Legători și cartografi.

Un neamț, înzestrat cu harul
Invenției a creat
Și a dat lumii **tiparul**
În vremea ce a urmat,

Iar, în loc de caligrafi
Și de căuțați copiiști,
Au apărut tipografi –
Zetari și linotipiști.

Se scot zilnic pe hârtie
Multe și costisitoare,
În orice tipografie,
Cărți, reviste și ziare

Și-n săli înalte și reci,
În multe – ale Terrei părți
S-au făcut biblioteci
Cu depozite de cărți...

Dacă urmărim progresul
Mult lăudatei hârtii,
Evocăm și interesul
De ale ei meserii,

Până la apoteoza
Lor și acelora ce
Obțin mereu celuloza
Cu felurite mijloace,

Ca și beneficiari –
Mulțimea de autori
De cărți și funcționari,
Publiciști și cititori,

Elevi, studenți, profesori,
Preoți, medici, farmaciști,
Procurori, judecători,
Avocați și polițiști,

Arhitecți și ingineri,
Construcții și militari,
Afaceriști și bancheri,
Mici și înalți demnitari.

Sunt multe și felurite,
Un veritabil tablou,
De-așa-zise rechizite
Școlare și de birou –

Caiete, maculatoare,
Coale, blocuri de desen,
Registre, plicuri, dosare
Și agende de teren...

Producția de hârtie,
În lume, treptat-treptat,
De o vreme, cum se știe,
S-a tot diversificat:

În coală de scris, velină,
În intensive producții,
Cu folosință deplină,
În bănci și în instituții,

E și hârtie cretată,
De ambalaj, de tipar
Și hârtie creponată,
Sau cernit-funerar,

De prosoape, șervețele,
Dar și fotografică,
Sugativă, flori, perdele,
Și, mai nou, ... igienică...

La prese se fac cartoane,
Devenite - apoi, cutii,
De pantofi și de bomboane
Și pilule-n farmacii...

Demult, hârtia e martor
Pentru orice nație
Și, în același timp, factor,
De civilizație,

Pentru că pe ea se scrie
Despre neamuri și popoare
Și, astfel, istorie
Este pentru fiecare.

A Globului existență
Este trecută pe hârti
Și-a lumii experiență
Este comentată-n cărți,

De la cele de bucate,
La cărți despre băuturi,
În circulație date
De diverse edituri,

La cărțile tehnice,
Agricole, medicale,
Sportive, politice
Și de științe naturale,

Istorice, literare,
De fizică și chimie,
De etică, militare,
Geologie, geografie,

Cu conținut filosofic,
Sau financiar-bancar,
Teatral, cinematografic,
Turistic și balnear

Și cărți beletristice,
De proză, de poezie,
Istoric-critice
Și cărți de dramaturgie...

Și în presă e la fel –
Publicații pe profiluri,
Fiecare cu un țel
În conținut și ca titluri;

E și presă serioasă,
Cu anume ideal,
Dar și alta belicoasă
Și chiar presă de scandal,

Publicații de partide,
Cu angajament politic,
Și, mai puțin, perfide,
Cu conținut ...pornografic.

Cantități mari de hârtie,
Comprimate-n mucava
Se pun în butaforie,
La teatre și-n cinema.

Pe hârtie scriu rețete
Doctorii, la consultații;
Din ea se fac etichete
Pe nemăsurate spații...

Trecutul ne este martor
Că, pe-un petec de hârtie,
Chiar soarta unui popor
Se decide și se scrie –

Churchill, diplomat, de altfel,
Pe greci, de ruși i-a scăpat,
La masă, pe-un șervețel
Și-n loc, pe români i-a dat...

Toată lumea știe – abia,
Câte ceva, nu și cum
A luat și-alte căi hârtia
În vremurile de-acum.

Dacă-așa a fost să fie,
Azi, în lumea luminată,
Crunta foame de hârtie
A rămas nesaturată,

Pe senin, pe cer, pe ploaie,
Sau pe vânt ce-ncet adie,
În zadar păduri se taie,
Să facă, din lemn, hârtie

Și vedem, cum, nefiresc,
Cu legitime regrete,
Că munții de tot chelesc,
Pentru broșuri și gazete.

În Socialism, se știe,
Că aici, în Răsărit,
Cantități mari de hârtie
Erau date la topit...

Elevii, cu tevatură,
În limitele răbdării,
Aduceau ... "Maculatură",
Destinată reciclării.

Cei trei "R" – "Recuperare" –
Scoteau pe unii din fire,
Dar, urmau o "Reciclare"
Și-n final – "Refolosire".

Sunt cazuri, deloc, puține
Și e absolut normal
Că o hârtie devine
Document oficial:

Diplome, certificate
Și adeverințe – mii –
Testimoniilor, atestate,
Și alte acte de studii,

Sau cataloage, la școli,
Pentru note și frecvență,
Cu un număr fix de coli,
Dar și condici de prezentă

Și registre diferite,
De casă, matricole,
Prin arhive stivuite,
Registre agricole,

Dovezi, fișe medicale,
Titluri de proprietate
Și dosare personale,
Împrimare tipizate,

Plicuri, bonuri, timbre, pungi
Afișe și calendare,
Panglici de hârtie lungi
Și bancnote de valoare...

Cât de mare importanță
La un petec de hârtie,
Când se preface-n "Chitanță",
Că pe ea o sumă scrie ?!

Sunt milioane și mii
În toate-ale lumii părți,
Care umblă cu hârtii,
Acte, ziare și cărți,

Adică, sunt arhivari,
Contabili și controlori,
Referenți și secretari,
Casieri și percepători;

Mai sunt pe lume citații,
Mandate de arestare,
Atenționări, somații,
Ordine de liberare...

Prin cazărmi și internate,
Greu, dar, când era nevoie,
La rugăminți repetate,
Se dau "bilete de voie"...

Pe hârtie sunt emise
Hotărâri de judecată,
Dar și recursuri admise,
De instanțe, ... câteodată...

Sunt făcute pe hârtie
Carnete de cotizații
Și tot pe hârtii – se știe –
Se scriu zilnic reclamații,

În caz de proaste relații,
Dacă n-ar mai fi hârtii,
Pe ce-ar scrie reclamații ?!
Ar mai fi reclamații ?!

Cine știe ? Greu de spus;
Poate excepțional
Și-n Răsărit și-n Apus,
Dar, desigur, doar ...verbal...

Pe ce s-ar mai scrie-adrese,
Petiții și aprobări
Și hotărâri la procese
Și, la ele, motivări ?!

Căci la Judecătoria,
Miile de mărturii,
Cum grafierii le-ar scrie,
Dacă n-ar avea hârtii ?!

Iar, în criză de parale,
În întreaga omenire,
Pe ce procese verbale,
De amendă și poprire ?!

Plățile, în viitor,
Cu sau fără cerere,
Vor fi pe ...calculator
Și fără chitanțiere ?!

În ani aproape uitați,
Obișnuiți cu hârtia,
Niște indivizi frustrați
Au scornit ...plastografia

Și nu doar de azi, de ieri,
Deși ilegal, se poate
Să se-nusească averi
Cu acte falsificate.

Instanțe judiciare
Au în față pregătite,
Îngrămădite-n dosare
Documente măsluite,

În așa fel că hârtia
A ajuns să-ncurajeze,
Prin mită, corupția
Și chiar să o protejeze.

Și-n administrație
În prezent și viitor,
Se poartă-n prestație,
Războiul hârtiilor.

Îl duc angajați cu anii,
Afișându-și neghiobia
Și ne dovedesc mărlanii
Ce mai înseamnă hârtia...

Albă sau viu-colorată -
Roșie, verde, albastră -
Felurită utilizată,
Ai copleșit viața noastră

Și-ntr-o modestă tiradă,
Mult comentată hârtie,
Îți spun, în chip de baladă,
Din suflet ... "Laudă ție !"

Valentin TURCU

mergeau să culeaga flori de alun căci acestea înfloresc și se scutură în aceeași noapte, iar după credința populară, florile acestea sunt bune de leac în dragoste. Cu câteva zile înainte, oamenii care aveau în familie bolnavi, paralizați, ce zăceau de mult timp, mergeau să caute floarea de frâsinel. În aceeași seară, plecau în pelerinaj cu căruța, împreună cu bolnavul și se opreau la locul unde găsiseră floarea care le trebuia, luau haine pentru așternut, trei pâini și trei lumânări, pe care le puneau pe o față de masă în apropierea bolnavului; îi aranjau un pat și-l așezau cu capul la floarea depistată. Ei rămâneau lângă bolnav, în liniște, apoi, după ce cinau, se culcau și nu vorbeau nici măcar între ei. La capul bolnavului așezau o oală de pământ, nefolosită, în care puneau apă. Dacă, dimineața, găseau o petală de floare sau o frunză verde căzută în apă, era semn de izbândă, de unde nu, operațiunea se repeta în anul următor, numai că, de această dată, trebuia să găsească o plantă cu două fire, pentru ca în anul următor, dacă era cazul, să găsească o plantă cu trei fire. La ziua, înainte de plecare, rupeau firele de plantă la care poposiseră și le rupeau pe drum. Spălau bolnavul pe mâini și pe piept cu apă. De aici a rămas în popor zicala „umbli de frunza frâsinelului”, adică fără succes.

Din ziua aceasta, formula de salut de până acum se înlocuiește cu formula „Hristos s-a înaltat”. Datina arată că până la Ispas să „se pună” porumbul căci semănatul de aici încolo nu mai dădea roade.

În ziua de Înălțare a Domnului, se sărbătorește oficial, „Ziua Eroilor”

Ispasul mai amintește de legenda care consemna că Maica Domnului, pe când umbla să găsească loc pentru a-L naște pe Iisus, a poposit la casa lui Crăciun și a rămas în grajdul animalelor, în care Caii tropoteau și râncheau stricând liniștea necesară. Maica Domnului le-ar fi zis: „stați pe loc nu tropotiți că durerea mi-o sporiți” și i-a blestemat să nu se sature, oricât ar mânca de mult, până la Ispas. Pentru că în trecut caii se învoiau la pașunat în jurul zilei de Ispas și atunci mâncau până se săturau, ne-a rămas și explicația zicalei „La Paștele Cailor”, deci cândva.

Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul

Este o sărbătoare cu dată fixă în Calendarul Creștin căreia îi corespunde, în calendarul popular, Sânziana sau Drăgaica. Legenda spune că Sanziana a fost o fecioară care s-a dus la câmp, a cules flori galbene din care a făcut o cunună. Când a venit acasă, fecioara a aruncat cununa pe casă și a zis: „de te vei opri pe casă, voi trai și voi avea viață lungă, iar de nu, voi muri”. Cununa a căzut iar fata a murit. De atunci a rămas obiceiul cununii care se folosește frecvent pentru încoronarea capetelor personalităților învingătoare, ba chiar a copiilor premiați la serbările școlare.

Ca sărbătoare, Drăgaica se ține pentru seceriș. Cu acest prilej, se practică jocul de inițiere a tinerelor fecioare: se alegea/au una sau mai multe fete, se îmbracau în costum țărănesc și se faceau Drăgaice. Alteori, se îmbrăcau băiețește și plecau de dimineața, prin sat, înarmate cu coase și se „luptau” pe la răspântii. De aici expresia „a bate Drăgaica”.

Pogorârea Sfântului Duh este sărbătoare cu dată mobilă în Calendarul Creștin, pentru că este fixată în dependență de

data la care „cade” Paștele, adică la 10 zile de la Înălțare, care corespunde cu 50 de zile de la Paște. În Calendarul Popular, este cunoscută sub numele de Rusalii. În trecut, fie spus, Rusaliile sunt fete ale câmpului, un fel de Iele (duhuri necurate), Zâne sau Vântoase care se coboară, plutesc în văzduh și vin în locuri neumbrate, îi ademenesc pe oamenii care nu țin sărbătoarea lor; ele cântă frumos, îi invită la joc, îi ridică la Cer și-i pedepsesc, lasându-i cu gura strambă sau alte urmări neplăcute care nu vor putea fi vindecate decât prin „citanii” și slujbe la mănăstire. În săptămâna Rusaliilor, respectate, în special, de femei, acestea impuneau modul de comportare prin reguli ancestrale.

Sub amenințarea că „te ia din Rusalii” sau „te ia din Căluș”, oamenii sunt obligați să nu muncească la Câmp, să nu meargă la fântână după căderea nopții, să nu doarmă în locuri deschise.

Sărbătoarea este completată cu gestul de a duce la biserică, în dimineața de Rusalii, ramuri și frunze de tei, precum și pelin. Explicația țărănilor români, încrezător în puterea unor plante, este că, în noaptea premergătoare Rusaliilor, sufletele morților care au stat la streșina caselor, trebuie să plece și au nevoie de frunze, ca să poată zbura. Preotul sfințește aceste plante, iar pelinul este dus acasă și va fi purtat toată săptămâna de către fiecare. Altmieri, pelinul este bun contra durerilor de spate și astfel nu vor avea dureri, căci va urma seceratul.

De Rusalii se practică, în satul românesc, de obicei, „Călușul”. La noi, „Călușul” se joacă pe scară largă de-a lungul săptămânii Rusaliilor. El se organizează astfel: la Strodul Rusaliilor se adunau nouă, unsprezece sau treisprezece flăcăi și bărbați tineri care se făceau călușari. Până la Moșii de Rusalii învățau jocul Călușului, cu ajutorul muzicanților. Călușul nu era un joc omogen, era constituit din secvențe din jocurile populare cunoscute care se practicau la zile de sărbătoare; se joacă în cerc sau în linie; se alegeau jocuri repezi, tumultuoase cu figuri foarte greu de executat, căci trebuia să aibă puterea de a emoționa, pentru a obține efectele pentru care se juca. Călușul era de două feluri:

Unul trebuia să vindece anumite infirmități. Pentru aceasta, bolnavul era adus, uneori, pe brațe și așezat la mijlocul horei, urmând ca prin jocul călușarilor să fie adus în situația de a se ridica singur pe picioare. Dca nu se reușea, călușarii aveau asupra lor o oală de pământ în care striveau usturoi și adăugau oțet cu care frecau puternic, pe brate și pe piept, bolnavul, timp în care înteteau jocul, să obțină ce doreau - vindecarea.

Al doilea este Călușul demonstrativ, de scenă, care se practică și în zilele noastre ca spectacol.

Pentru Călușul de tip tradițional, călușarii erau obligați să respecte reguli transmise pe cale orală; după ce se alegeau membrii, se întâlneau în secret și depuneau jurământul, cunoscut și ca „Jurământul Steagului”, pentru că ei jurau cu mâinile pe steag, zicând: „în numele lui Dumnezeu Sfântuleț, ne legăm fără murmur”. Sub jurământ rămâneau până la sfârșitul Rusaliilor, când erau obligați să îngroape Botul de Căluș. În acest timp nu dormeau în casa proprie.

Prof. Nicolae MIU

Miorița Matematică

Pe-un picior de PLAN
EUCLIDIAN
Iată vin în cale
TRANSLATÂND la vale,
Trei MULȚIMI de PUNCTE
Toate trei DISJUNCTE
De FUNCȚII păzite
Toate definite.
Ele sunt tot trei (funcțiile)
Una-i INJECTIVĂ
Alta-i BIJECTIVĂ
Și-alta-i SURJECTIVĂ,
Mării se vorbiră
Și se sfătuiră
Până-o să-nsereze.
Și s-o ANULEZE
Pe cea BIJECTIVĂ
C-are PRIMITIVĂ
Și-ASIMPTOTE multe
Câte și mai câte,
Că e INVERSIBILĂ
Și chiar DERIVABILĂ
Dar într-o MULȚIME
Asta s-a aflat
Și s-au indignat
C-ale lor cuvinte
Întrec orice LIMITE
Dar de la f(0) -ncoace
Unui PUNCT nu-i place
Să mai stea-n MULȚIME
Și de treabă a se ține.
BIJECTIVA se-ntreba:
-PUNCTUL ăsta ce-o avea?
Și se duse
Și îi spuse:
-Dragă, PUNCTULEȚUL meu,
Ce rău, oare, îți fac eu,
Sau nu-ți place poate
C-ai COORDONATE
NATURALE toate?

Vrei să stai mai jos
Crezi că-i mai frumos?
Vrei cumva mai sus?
- Dragă BIJECTIVĂ
Eu chiar dimpotrivă,
Mă simt foarte bine
Dar e rău de tine!
Când o să-nsereze,
Vor să te-ANULEZE
FUNCȚIA INJECTIVĂ
Și cea SURJECTIVĂ
-Dacă s-o-ntâmpla
De m-or ANULA
Să mă-ngropi în zori
În CÂMP DE VECTORI
Într-o VECINĂTATE
Pe-aici pe-aproape
Sau chiar în MULȚIME
Să fiți tot cu mine
Iar la cap să-mi pui
CALCUL INTEGRAL
Ori un MANUAL
Sau poate-un TRATAT
Cât mai inspirat
Și de l-or citi
Își vor aminti
Cei ce au uitat
Că am existat
Și voi fi propusă
În SUBIECTE în clasă,
Pentru OLIMPIADĂ
Sau BALCANIADĂ
Și-n loc de-ANULAT
Să le spuți curat
C-am INTERSECTAT
Măndrele ELIPSE
Că am PUNCTE FIXE
RĂDĂCINI REALE
Și IMAGINARE
Și că am DARBOUX
Dar mai află tu

Că de-oi întâlni
O SFERĂ bătrână
Cu un CERC de lână
Prin SPAȚIU alergând
Și la toți zicând:
-Cine mi-a văzut
Sau mi-a cunoscut
O FUNCȚIE AFINĂ
Cu o PANTĂ lină
Bine DEFINITĂ
Și NEMĂRGINITĂ?
Să te-nduri de ea
Și să-i spuși așa:
C-am INTERSECTAT
Măndrele ELIPSE
Că am puncte fixe
RĂDĂCINI COMPLEXE
Și că am DARBOUX
Dar nu-i spune tu
De cele REALE
Că de-i povesti
Mult ai s-o măhnești
Și va ști de-ndat
Că m-am ANULAT
Și încă te mai rog
C-a-ntr-o colegi buni
Tot ce-am aruncat
Tu să le aduni
Să le scoți din SPAȚIUL
Cu trei DIMENSIUNI
Iar tu, dragul meu,
Să te INTEGRI
Să te ANEXEZI
LA altă MULȚIME
Că-i greu fără mine
Dar îți va fi bine
Și vei rezista
Cât va EXISTA
MATEMATICA!

Culeasă de
prof. Aurel CUREA

Tradiții și obiceiuri la români

► Continuare din pag. 8

LUNA SEPTEMBRIE (Răpciune)
Septembrie vine de la cuvântul latinesc „Septem”, care înseamnă șapte, și se raportează la vechiul an roman care începea în Martie. Septembrie era odată pus sub protecția lui Vulcan, zeul focului, fiul lui Jupiter și al Junonei. Mai târziu s-a pus în onoarea împăratului Tiberiu. Vechii Greci serbau pe zeița bucatelor în Septembrie și Noiembrie. În această lună se merge mai des pe la vii, căci încep a se culege.

Vremea: Septembrie cald, Octombrie va fi rece și umed – de va tuna în Septembrie, aduce zăpadă multă și anul ce vine va fi mănos – toamnă caldă, iarna va fi lungă – de va cădea ghinda înainte de Sânt-Mihai (29 Septembrie), iarna vine curând – plecarea de timpuriu a rândunelelor, se va pune iarna iute – când se fac gogoși multe pe frunzele de stejar, vine iarna timpuriu și e grea.

1 Septembrie. Sf. Simion Stălpnicul – se serbează pentru vânt, căci el ține vânturile – cum va fi vremea la Simion Stălpnicul, va fi tot anul

4 Septembrie – se serbează **Martirul Vavila** pentru a avea parte și noroc la vite; acest Vavila, toată viața a petrecut-o în pădure cu dobitoacele.

8 Septembrie. Sântă Măria Mică – se duc rândunelele de la noi.

14 Septembrie. Înălțarea sfintei Cruci. Ziua Crucii – să iei din prun cu gura prune și să le ții în casă și când auzi că te vorbesc oamenii de rău, să te speli cu pruna cu apă – se strâng flori și se pun sub strașina casei ca să nu se apropie trăznitul de casă – în Ziua Crucii vorbesc toate florile, căci le pare rău că se usucă – în Ziua Crucii dacă va tuna, va fi toamnă lungă – prunele din Ziua Crucii sunt bune pentru dureri de cap, dinți, umflături la oameni și la vite – se strânge mătrăgună și năvalnic cu care fetele fac de dragoste și de măritat (mătrăgună: „Atropa belladonna”, se recomandă pentru astm, bronșite asmaiforme, stări de greață, alte numeroase calități farmaceutice și curative; năvalnic: „Scolopendrium Vulgare”, specie de ferigă cu frunze mari, crește în pădurile de fag, zone colinare, la câmpie mai rar; se recomandă în diaree, febră, diureză scăzută, are efect expectorant).

26 și 27 Septembrie. Se serbează pentru că este rău de lupi; în aceste zile nu se mătură prin casă, nu se coase, nu se macină, căci este rău pentru vite.

28 Septembrie – femeile serbează pe Sf. Hariton, că se tem să nu înnebunească.

Ing. dr. Mihai LICURICI

Tradiții și obiceiuri la români

De-a lungul timpului, mulți au vrut și poate că mai vor și astăzi să ne ștergă de pe fața pământului ca neam și țară, dar i-am văzut pe toți topindu-se ca ceara la flacăra, pierzându-se în negura vremii, căci: „apa trece, pietrele rămân” și vor rămâne de-a pururi, întrucât „Românul e-n putere, Românul în veci nu pierde”. De nimic nu se desparte mai greu poporul român decât de credințele și datinile lui; mai bucuros ar renunța la orice decât la asta.

În felul acesta, multe dintre obiceiuri, după un lung șir de veacuri, au ajuns până la noi și, în mod cert, mai mult ca la orice popor din Europa.

LUNA IUNIE

Luna Iunie la romani era închinată zeiței Junona, mama lui Vulcan, a Hebei și a lui Marte.

Vremea. Iunie (Cireșari) – iunie umed și rece, aduce pagube – călătoria furnicilor vestește timp bun – omizile multe aduc grâu și vin mult – de vor fi bureți mulți, iarna va fi ușoară, iar când sunt bureți puțini iarna va fi grea – iunie mai uscat umple butoaiile cu vin bun.

1 Iunie – Sâmbăta Moșilor – se dau de pomană oale, donițe și strâchini cu mâncare

8 Iunie – Rusaliile sau Dumineca Mare – încep a juca căluzării – se poartă pelin la brâu sau în sân, spre a fi ferit să nu fie luat de Rusalii sau Iele – nu este bine a se urca în copaci sau locuri înalte și nici a călători în ziua Rusaliilor – până la Rusalii se tunde lâna de pe oi – se pune în casă și la poartă tei și flori, după cum romanii puneau laurul de anul nou, care era la 1 Martie – în ziua de Rusalii să nu se certe nimeni, căci acela este luat de Iele și este bine să se poarte trei fire de usturoi în sân sau la brâu – femeile duc la biserică frunze de tei și de nuc – să nu se umble în noaptea Rusaliilor prin pădure și pe câmp, pentru că îi pocesc Ielele.

24 Iunie – Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul sau Sânzienele sau Drăgaica – se fac cunună de sulfină pe casă; fiecare cunună poartă numele unui membru din casă și care cunună cade de pe casă, acela are să moară în acel an, iar care stă pe casă, are să trăiască – fetele se duc de strâng flori de sulfină umblând prin rouă, fac coroane și se încing peste mijloc, iar seara le pun de se usucă și le păstrează pentru diferite boli – în această zi se pune sulfină în haine fiind ferite de molii – în această zi să nu se scalde nimeni, căci este rău de înec – se împart

sânzieni la biserică – în ziua de sânzieni răsare cloșca pe cer.

29 Iunie – Sfântul Petru și Pavel (Sân-Petru) – din ziua de Sân-Petru nu mai cântă cucul – nu se lucrează fiind rău de pagubă și de lupi – când tună la Sf. Petru, în anul acela nu sunt alune nici nuci, căci le mănâncă viermii și pică jos.

LUNA IULIE

Înainte de Împăratul Iulius Cezar, anul la romani începea la 1 Martie, iar luna Iulie se numea „Quintillis”. După moartea acestuia, Marcus Antoniu, spre a-l onora pe cuceritorul Galiei, a dat numele acestei luni „de luna lui Iulius”. În luna „Iulius”, grecii celebră una din sărbătorile lor cele mai mari, numite „Panatheenele”, în onoarea zeiței Minerva, care era zeița înțelepciunii și pe care ei o adorau sub numele de „Athena”.

Vremea: căldura mare din Iulie (cuptor), aduce un an mănăs – Iulie ploios, aduce an sărăcăcios – de va ploua și tuna în 15 Iulie înainte de amiază, va fi iarnă mai de timpuriu; iar de va ploua și tuna după amiază înseamnă că va fi iarnă târzie.

8 Iulie – Sfântul Procopie – se serbează pentru ca să nu se

strice grânele, să nu trăznească și să nu dea piatra (grindina).

15 Iulie – Ciurica; se serbează ca să nu ajungă omul șchiop și ca femeile să aibă trai bun cu bărbații lor în căsnicie.

17 Iulie cade Mucenița Marina – se ține pentru toate bolile femeilor însărcinate – femeile nu se piaptână pentru ca lupii să nu le mănânce vitele – se culege pelinul din care se face apa de pelin care este bună pentru obraz; de asemenea se culeg măturile, izma și mușetelul (romanița) care sunt bune de leac pentru dureri de stomac.

18 și 19 Iulie cad Circovii de vară – în acestea două zile femeile nu se piaptână ca să nu le mănânce lupii vitele – din aceste două zile ciocârlița nu mai poate zbura către cer.

20 Iulie – Sfântul Ilie – în această zi se duc poame la biserică și se dau de pomană pentru cei morți – până în această zi nu se cade nimănui a mânca din ele, căci trebuie mai întâi a da de sufletul morților – să nu se azvârle cu mere în sus că bate piatra cât merele – mărunț este pomul lui Sf. Ilie și de aceea nu se mănâncă mere până în ziua de Sf. Ilie – până la Sf. Ilie nu se scutură merele, nici nu se bat unele de altele, căci se fac furtuni mari, tunete, fulgere și piatră – de va tuna în ziua de Sf. Ilie, vor seca toate alunele – din ziua de Sf. Ilie o parte dintre femeile nu lucrează o săptămână încheiată, fiindcă este rău de foc, de trăsnet și de fel de fel de boli arzătoare – se retează stupii, aceasta fiind o datină foarte veche – se răfuieste cea dintâi zi de toamnă – se fac praznice pentru morți.

22 Iulie cade Foca – se serbează pentru foc și piatră – se mai serbează Pălia pentru boli rele și se dă de pomană.

27 Iulie – Sf. Pantelimon, în popor i se mai zice Pintilie Călătorul, căci atunci acesta călătorește vara și pleacă păsările călătoare – se serbează cu nelucrare pentru a fi ferit de arsuri, opărituri și

alte boli.

LUNA AUGUST (Măsălar, Gustar, Agust, Aust)

În anul 730 al Romei, cu 24 de ani înainte de nașterea Mântuitorului Iisus Christos, Senatul roman a hotărât ca „Sextilis” (a șasea începând de la Martie să ia numele de „August”, în amintirea numeroaselor servicii aduse de împăratul August; deci i s-a dat numele de August.)

Vremea: ploaia din August subțiază vinul – alune multe înseamnă iarnă grea – ceață pe livezi și râuri după apusul soarelui, înseamnă timp bun – August călduros aduce mult prisos – cum va fi timpul în ziua de 12 August, așa va fi toată toamna.

6 August. Schimbarea la față – sărbătoare mare, se mănâncă pește – pe cine-l doare capul în această zi, un an încheiat îl doare capul – în această zi pleacă berzele – în această zi nu e bine să se sfădească – frunza în pădure începe a se schimba la culoare, mai gălbuie – din această zi nu e bine a se scâldea în râu – să te păzești să nu fii ocărat în această zi, căci tot anul vei fi ocărat.

15 August. Sântă-Măria-Mare: începe a se culege busuiocul și alunele – se culeg toate florile bune de leac – se face pomană pentru cei morți, se dau poame de pomană – dacă nu cade brumă de la Sântă-Măria-Mare până la Sântă-Măria-Mică, se împut Jidovii (Trandafirul telegraf, Zebrina Pendula sau trifoiul).

29 August. Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul – se serbează cu post – în ziua Tăierii Capului Sf. Ioan nu se mănâncă usturoi pentru că usturoiul are cap, asemenea nici ceapă, nici măr nu se mănâncă și nimic ce are cap – nu se mănâncă varză murată, nici struguri negri, nici nu se bea vin – nu se taie nimic cu cuțitul, nici măcar pâinea, ci se rupe cu mâna, fiind mare păcat – se ține contra frigurilor, căci atunci încep frigurile a prinde pe oameni.

► **Continuare în pag. 7**

Din ciclul: „Pasăre ca porcu’ nu-i, dar tot aș mânca un pui”

PIEPT DE PUI A LA FRANCAISE

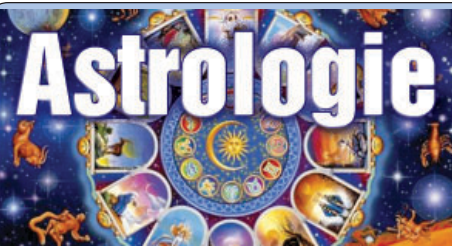
Preparatul acesta este, de fapt, un fel de snițel pitic ce a primit staful francezesc al pasiunii extreme. Ouăle încate în spuma de bere, usturoiul tocat fără milă iar macul rățicit prin ouă. Pieptul sfâșiat, tăvălit bine și aruncat în uleiul încins și-a dat duhul pe un pat de sfeclă coaptă.

INGREDIENTE: 4 porții; 400 g piept de pui; 400 g sfeclă roșie; 100 g pesmet; 30 g făină; 20 g sare; 2 ouă; 20 g mac; 50 ml bere; 30 g unt; 3 căței de usturoi.

PREPARARE: • Sfecla se spală, se curăță, se taie felii, se așează într-o tavă, se pudrează cu puțină sare, deasupra ei se pun bucățele de unt și apoi se introduce la cuptor. • Pieptul de pui se spală, se curăță de pielțe, se șterge cu un șervet, se taie fâșii subțiri, pe cât posibil de aceeași lungime și grosime. • Ouăle bătute bine se amestecă cu spuma de bere, usturoiul tocat mărunț, macul, muștarul, sare și piper după gust. • Pieptul de pui se trece prin făină, prin sosul obținut și prin pesmet, după care se modelează bastonașe uniforme care se prăjesc în ulei încins. • Pe farfurie se așază sfecla coaptă, peste ea se pune sosul format în tavă, iar deasupra se pun batoanele de pui.

CLENCI: Pentru a nu se usca sfecla în cuptor, se stropește din când în când cu puțină apă fără a fi întoarsă.

GASTRONOMUS

IUNIE

01-09. Zodia: Gemeni. Horoscop: Statură potrivită, gâlcevitor, bun vorbitor

10-20. Zodia: Gemeni. Horoscop: bine făcut, suflet bun, amator de intrigi, nesperios adesea

21-30. Zodia: Rac. Horoscop: corpul și părul frumos, sprâncene subțiri, bun la suflet și inteligent, prietenos cu toți

Horoscop general (pentru toți cei născuți în fiecare din zilele lunii martie ale fiecărui an). **01.** Egoist, acaparator, devotat familiei; **02.** Izolare, neajunsuri, decese; **03.** Acaparator, ascuns; **04.** Versat, șiret, acaparator de bunuri; **05.** Dezordonat, riscant; **06.** Neajunsuri materiale, ușuratic; **07.** Inactiv, risc de expunere la infirmitate; **08.** Activ, isteț, șiret, nereușite; **09.** Întreprinderi riscante, lipsuri; **10.** Tainic, influentabil; **11.** Sportiv, bizar, dependent; **12.** Liniștit, înclinații muzicale; **13.** Neajunsuri materiale la bătrânețe; **14.** Spiritual, vesel, mulți prieteni; **15.** Inteligent, aplicații spre învățătură; **16.** Fire deschisă, agresiv; **17.** Neajunsuri conjugale, părăsire; **18.** Bun agricultor, mulți copii; **19.** Nestatornic, caută veșnic fericirea; **20.** Sensibil, fără voință, funcții mărunte, lipsit de belșug; **21.** Mânuieste bine banii, bancher, comerciant; **22.** Simpatice, fericire conjugală; **23.** Leneș, invidios, frivol; **24.** Va suferi dominația conjugală; **25.** Dezordonat, viață ușoară; **26.** Neajunsuri din partea femeilor; **27.** Expansiv, extravagant, impetuos; **28.** Asupritor cu cei fără apărare; **29.** Neajunsuri conjugale, nemulțumiri, insatisfacții față de eforturi; **30.** Activ, liniștit, simplu.

Caracteristicile de mai sus sunt chestiuni generale, nu trebuie tratate ca fiind infailibile.

Astrolab

REDAȚIA:

Redactor șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHIȘAN
Redactor: Marcel BOTA și Iulian POPA
Foto și tehnoredactare: Alecu FIRȚULESCU

D.T.P., Prepress și Tipar:
S.C. ALMA DCMI - Craiova
Tel. / Fax: (0251) 587.300

